ütles: „See on üks komeet ehk sabaga täht, ja ei tähenda mingisugust sõda.“ — „Ah, see on kommet?“ ütles esimene immeks pannes. „Mis kommetit ta siis teeb? Ma olen kuulnud, et linnas ikka kommeti tegijad olla, ja nüüd on maal ka näha!“ — „M'ul on praegu tallis üks komeet ehk sabaga täht“, wastas teine. „Eks too teda siia, et ma ka seda kommetit näha saaks,“ küsis esimene. Külamees tõi oma ruuna tallist wälja ja ütles: „Waata, kas 'pole suurem ja ilusam saba kui sellel', mis taewas paistab?“ Ruun löi takka üles — ja mees langes maha ning ütles: „Sina ka oma kommeti tükiga!“ — „Ei!“ wastas ruuna peremees, „kust ta siis komeeti tükk on? Ta on ju terwe komeet isi!“

Kaks wana tüdrukud läksiwad kord ühe kaardimoori juure, temalt täädust saama, kas n'ad mitte ometige ükskord mehele ei peaks saama? Kaardimoor pani kaardid wälja, waatas natukene aega ja ütles siis mehele mineja himulistele: „Teie ei saa mitte enne mehele, kui ühe poismehe aset ilma tema nägemata ümber pöörda saate.“ See oli ka kord mehe himuliste tüdrukutele õnneks läinud, seda teha. Aga kaardimoori ettekuulutus jäi siiski waleks.

Kord palkas üks peenes riides kelm wara hommikul kellu 3 aeal kaks töömeest enesele, kes teda mitte ei tunnud, ja lubas neile häid pääwa palka anda. Meestele, kes just tööd otsisiwad, oli see kui taewast antud õnn, ja tegiwad kauba ära. Kelm wiis neid ühe kiwi katusega maea juure ja ütles, et ta tahta kiwid päält maha wõtta laska ja papi (paberi) katust asemele panna. Käskis aga mehi ka hästi tasakeste neid ära wõtta, et mitte mõni katki ei läheks, sest ta tahta neid ära müüa, läks siis isi minema selle lubamisega, et ta warsi jälle tagasi tulla. Mehed, kes teda majaperemehe arwasiwat olewat ja midagi paha ei täädnud mõtelda, hakkasiwad ka kohe tublisti tööle. Kui maea omanik üles ärkas ja seda kobinat kuulis, tuli ta kohe wälja ja nägi omaks ehmatuseks kaunis hulk katust juba